

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 25. 6. 2001 podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. o návrhu uchazeče Romana Dlouhého, nar. 22. 2. 1958, bytem Přecechtělova 2240/5, 155 00 Praha 5 – Stodůlky, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 7. 6. 2001 JUDr. Hanou Feuereisovou, advokátkou, Vítězné náměstí 10, 160 00 Praha 6, ze dne 22. 6. 2001 na přezkoumání rozhodnutí zadavatele – Dopravního podniku hl. m. Prahy, a. s., se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zastoupené Ing. Milanem Houfkem, předsedou představenstva, ve správním řízení zastoupené na základě plné moci ze dne 23. 7. 2001 JUDr. Ladislavem Futterou, odborným pracovníkem Advokátní kanceláře Bakeš&partneři, Na Příkopě 23, 110 Praha 1 – ze dne 18. 6. 2001 o námitkách ze dne 7. 6. 2001 proti jeho rozhodnutí ze dne 29. 5. 2001 o výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži „bezpečnostní služby pro Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., Dopravní podnik – Autobusy, odštěpný závod, U vozovny č. 6, 108 56 Praha 10“ vyhlášené podle části druhé zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb. v Obchodním věstníku č. 10/01 ze dne 7. 3. 2001 pod zn. 115729-10/01, rozhodl takto:

Zadavatel – Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s. – porušil ustanovení:

- § 34 odst. 4 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb. v návaznosti na § 2c odst. 1 a § 2e cit. zákona, neboť doklady a údaje předložené uchazeči nevyhodnotil podle stanovených podmínek soutěže a nevyloučil z další účasti na veřejné zakázce uchazeče, kteří neprokázali kvalifikační předpoklady v souladu s cit. zákonem,
- § 5 odst. 1 písm. d) v návaznosti na § 6 odst. 2 cit. zákona tím, že v podmínkách soutěže nestanovil jednoznačná kritéria hodnocení nabídek,
- opakovaně § 5 odst. 1 písm. d) v návaznosti na § 6 odst. 2 písm. e) a § 2 písm. h) cit. zákona, neboť ceny uvedené v nabídkách uchazečů nebyly a nemohly být hodnoceny podle své výše, jelikož některé z nabídek, zpracované podle podmínek zadání veřejné zakázky, obsahovaly pouze jednotkové ceny, které však nejsou cenami za splnění veřejné zakázky, které je zadavatel povinen hodnotit podle jejich výše,
- § 5 odst. 1 písm. e) cit. zákona tím, že v podmínkách soutěže neuvedl požadavky na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny včetně platebních podmínek,
- § 37 odst. 1 písm. g) a h) cit. zákona tím, že zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahovala stručný popis způsobu hodnocení nabídek ani zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky.

Podle § 59 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. **se ruší** rozhodnutí zadavatele – Dopravního

podniku hl. m. Prahy, a. s. – ze dne 29. 5. 2001 o výběru nejvhodnější nabídky v obchodní veřejné soutěži „bezpečnostní služby pro Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., Dopravní podnik – Autobusy, odštěpný závod, U vozovny č. 6, 108 56 Praha 10“ a současně se ruší i zadání této veřejné zakázky.

O d ů v o d n ě n í

Zadavatel – Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., se sídlem Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zastoupená Ing. Milanem Houfkem, předsedou představenstva, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 23. 7. 2001 JUDr. Ladislavem Futterou, odborným pracovníkem Advokátní kanceláře Bakeš&partneři, Na Příkopě 23, 110 00 Praha 1 (dále jen „zadavatel“), který je zadavatelem podle § 2 písm. b) bodu 2. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb. a zákona č. 39/2001 Sb. (dále jen „zákon“) – vyhlásil dne 7. 3. 2001 podle části druhé zákona, v Obchodním věstníku č. 10/01 pod zn. 115729-10/01 obchodní veřejnou soutěž „bezpečnostní služby pro Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., Dopravní podnik – Autobusy, odštěpný závod, U vozovny č. 6, 108 56 Praha 10“ (dále jen „soutěž“).

Zadavatel v podmínkách soutěže stanovil tato kritéria pro hodnocení nabídek:

1. celková výhodnost nabídky,
2. kvalita (hodnocení) agentury,
3. nabídková cena.

Z „Protokolu komise o otevírání obálek“ vyplývá, že komise pro otevírání obálek zasedala 18. 4. 2001 a že zadavatel obdržel do konce soutěžní lhůty celkem pět nabídek. Komise pro otevírání obálek nenavrhlá vyřadit žádnou nabídku z další účasti v soutěži.

Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 29. 5. 2001 (dále jen „zpráva“) vyplývá, že komise pro posouzení a hodnocení nabídek (dále jen „komise“) po provedeném posouzení jednotlivých nabídek konstatovala, že „žádná nabídka nebyla vyřazena“. Ze zprávy dále vyplývá, že komise po provedeném hodnocení stanovila následující pořadí nabídek:

1. KOVIS s. r. o., se sídlem gen. Janouška čp. 873, 198 00 Praha 9, zast. jednatelem Petrem Kovandou (dále jen „KOVIS“),
2. Jiří Mach, nar. 26. 2. 1965, bytem Kroftova č. or. 3 č.p. 342, 150 00 Praha 5 – Smíchov (dále jen „Mach“),
3. Roman Dlouhý, nar. 22. 2. 1958, bytem Přecechtělova 2240/5, 155 00 Praha 5 – Stodůlky, ve správním řízení zastoupený na základě plné moci ze dne 7. 6. 2001 JUDr. Hanou Feureisovou, advokátkou, Vítězné náměstí 10, 160 00 Praha 6 (dále jen „Dlouhý“).

Zadavatel výše uvedené pořadí nabídek akceptoval, a následně zaslal své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky všem uchazečům dopisy ze dne 29. 5. 2001.

Proti rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky podal uchazeč Dlouhý dopisem ze dne 7. 6. 2001 námitky. Zadavatel svým rozhodnutím ze dne 18. 6. 2001 oznámeným uchazeči dopisem ze stejného dne námitkám nevyhověl.

Uchazeč Dlouhý využil svého práva a podal u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „orgán dohledu“), který je orgánem dohledu nad dodržováním zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona

č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb. a zákona č. 142/2001 Sb. (dále jen „zákon po poslední novele“), dopisem ze dne 22. 6. 2001 návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách, ve kterém uvedl (zestručněno), že

- pod bodem h) zprávy by se mělo objevit zdůvodnění výběru nejuvhodnější nabídky. Žádné hodnocení ani zdůvodnění výběru zde však obsaženo není. Citace obsažená ve zprávě, že „Bezpečnostní agentura KOVIS předložila střežení jednotlivých garáží o. z. Autobusy. V zadávacích kritériích po delší diskusi jednoznačně v poměru 6:0 zvítězila.“ spíš připomíná oznámení výsledku hokejového utkání a nelze toto zdůvodnění výběru pokládat za postup, který komisi ukládají § 34 a 35 zákona,
- do dnešního dne neumožnil zadavatel právní zástupkyni uchazeče nahlédnout do originální zprávy komise, ale i přes její stížnost a opětovnou žádost jí zadavatel předložil pouze nepodepsanou kopii, tím porušil § 37 odst. 2 zákona,
- pokud tedy zadavatel, jak tvrdí v napadeném rozhodnutí ze dne 29.5. 2001, vycházel z této zprávy komise, která žádné posouzení, hodnocení, ani zdůvodnění výběru neobsahuje, není tedy zřejmo, jakými důvody se při svém rozhodování mohl řídit, když ani v tomto rozhodnutí žádné zdůvodnění provedeného výběru není. Vyhlášená kritéria nejsou nijak rozlišena body, procenty, pořadím, či jinak,
- zadavatel v napadeném rozhodnutí uvádí, že nabídkové ceně dává zadavatel až třetí pořadí, ačkoliv jak uvádím shora, žádné pořadí při vyhlášení soutěže uvedeno nebylo,
- kritérium celková výhodnost nabídky je zcela nekonkrétní a nesrozumitelné. Snad chtěl zadavatel při vyhlášení soutěže citovat § 6 odst. 1 zákona s tím, že hodnocení nabídek se nebude provádět pouze podle výše nabídkové ceny, ale dle odst. 2 téhož ustanovení, avšak kritéria ekonomické vhodnosti, ani příkladmo, takto vyhlášena nebyla.

Závěrem se uchazeč Dlouhý domáhá zrušení předmětné veřejné zakázky.

Orgán dohledu obdržel výše uvedený návrh dne 25. 6. 2001. Tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona po poslední novele v návaznosti na § 18 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb. a zákona č. 227/2000 Sb. zahájeno správní řízení ve věci přezkoumávání rozhodnutí zadavatele o námitkách orgánem dohledu.

Podle § 58 zákona po poslední novele a § 14 správního řádu účastníky tohoto řízení jsou:

1. zadavatel,
2. Dlouhý, jehož nabídka se umístila jako třetí v pořadí,
3. KOVIS, jejíž nabídku zadavatel vybral jako nejuvhodnější,
4. Mach, jehož nabídka se umístila jako druhá v pořadí,
5. GROUP 4 SECURITAS a. s., se sídlem Praha 4, Klánova 62, PSČ 147 00, zast. generálním ředitelem PhDr. Michalem Fáberou (dále jen „GROUP 4 SECURITAS“),
6. P. DUSSMANN spol. s r. o., se sídlem Žitná 52, 120 00 Praha 2, zast. jednatelem Petrem Guttmanem (dále jen „DUSSMANN“).

Dopisem ze dne 26. 6. 2001 doplnil uchazeč Dlouhý návrh ze dne 22. 6. 2001 o následující skutečnosti (zestručněno): Dodávám, že zadavatel porušuje § 56 odst. 5 zákona a § 57 odst. 4 zákona, která zakazují zadavateli činit jakékoliv úkony směřující k dokončení zadání veřejné zakázky, když jeho pracovník, ředitel odštěpného závodu Autobusy jednal dne 19. 6. 2001 se zástupci uchazeče KOVIS v souvislosti s přípravou nové smlouvy s bezpečnostní agenturou k odsouhlasení podmínek ostrahy.

Nato další jeho pracovník a současně člen výběrové komise Ing. Jiří Horký dne 21.6. 2001 vyzýval písemně vedoucí pracovníky předmětných objektů – garáží, aby ve spolupráci se zástupci KOVIS podrobně zmapovali současný elektronický zabezpečovací a monitorovací systém instalovaný v jejich garážích.

Tyto prohlídky by se měly uskutečnit během týdne s tím, že jednou z podmínek výběrového řízení bylo zachování současné kvality ostražky objektů, i když dle napadeného rozhodnutí zadavatel pokládá námitky uchazeče, ve kterých poukazuje na provozování kamerového systému při sřežení objektů za bezpředmětné, neboť nebyl zadavatelem požadován. V návaznosti na shora uvedené mám za to, že zadavatel neoznámil ostatním uchazečům, ani podání našich námitek, ani podání předmětného návrhu na přezkoumání, ač mu to rovněž ukládají shora citovaná ustanovení zákona.

Dopisem č. j. S 132/01- 153/2823/01-GS ze dne 10. 7. 2001 seznámil orgán dohledu účastníky správního řízení se zjištěnými skutečnostmi, které budou podkladem pro rozhodnutí, a dal jim možnost se k nim vyjádřit, jakož i ke způsobu jejich zjištění, popřípadě navrhnout doplnění šetření ve lhůtě do 20. 7. 2001.

Předmětný návrh uchazeče Dlouhého byl podán v souladu s § 57 odst. 2 zákona a vzhledem k tomu, že podání návrhu je zpoplatněno podle zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, učinil orgán dohledu nezbytné kroky ke stanovení výše správního poplatku. Podle položky 62 písm. b) sazebníku správních poplatků, který tvoří přílohu k zákonu č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky zpoplatněn správním poplatkem, a to ve výši 0,5 % z nabídkové ceny uchazeče, který návrh podal. Vzhledem k tomu, že nabídka uchazeče Dlouhého obsahuje pouze jednotkové ceny, neznal orgán dohledu základ pro výpočet správního poplatku – nabídkovou cenu za splnění veřejné zakázky – kterou podle § 2 písm. h) zákona je „cena, kterou uchazeč navrhuje zadavateli za splnění veřejné zakázky ve své nabídce“. Podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona č. 368/1992 Sb. a podle výkladu Ministerstva financí je třeba základ poplatku (nabídkovou cenu) zjistit u uchazeče (tj. u poplatníka) příp. u zadavatele.

Orgán dohledu proto písemně požádal uchazeče Dlouhého a rovněž zadavatele o sdělení výše nabídkové ceny uvedené v nabídce Dlouhého za splnění předmětné veřejné zakázky, která byla hodnocena v kritériu nabídková cena, a to dopisy č. j. S 131/01--153/282401-GS, resp. S 131/01-153/2825/01-GS ze dne 10. 7. 2001.

Své stanovisko k výši nabídkové ceny poskytl jak zadavatel, tak uchazeč Dlouhý, a na základě jejich informací orgán dohledu vyměřil jmenovanému uchazeči správní poplatek ve výši 100 000,-- Kč, a to rozhodnutím č. j. S 131/01-153/3011/01-GS ze dne 23. 7. 2001, který jmenovaný uchazeč uhradil ve stanovené lhůtě. V této souvislosti orgán dohledu uvádí, že podle ustanovení § 6 odst. 4 zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, lhůty pro vydání rozhodnutí stanovené zvláštními předpisy neběží v období od zaslání výzvy nebo platebního výměru k zaplacení poplatku až do prokázání jeho zaplacení.

Dopisem ze dne 20. 7. 2001 zadavatel orgánu dohledu sdělil své stanovisko k návrhu uchazeče Dlouhého a rovněž se vyjádřil k zahájenému správnímu řízení. Zadavatel uvedl (zestručněno), že

- soutěž byla vyhlášena standardním způsobem ve smyslu ustanovení § 4 odst. 1 zákona, přičemž při zadávání soutěže nedošlo k žádným rozporům,
- skutečnost, že podmínky soutěže neobsahovaly požadavky na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny včetně platebních podmínek dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) zákona, stejně jak podmínky, při jejichž splnění je možno překročit výši nabídkové ceny dle ustanovení § 5 odst. 1 písm. l) zákona, byly zjištěny až na základě konstatování orgánu

dohledu v jeho oznámení o zahájení správního řízení č. j. S 131/01-153/2823/01-GS ze dne 10. 7. 2001. Na tuto skutečnost žádný z uchazečů nikdy neupozornil a nepoukázal na ni ani uchazeč Dlouhý ve svých námitkách ze dne 7. 6. 2001 zaslaných zadavateli, a proto ani nemohla být tato skutečnost zohledněna v dopise představenstva ze dne 18. 6. 2001 zn. P/11/2001, jímž nebylo shora uvedeným námitkám vyhověno. Právní zástupkyně uchazeče Dlouhého pak konstatovala neexistenci podmínky dle písm. e) odst. 1 shora uvedeného paragrafu až ve svém vyjádření ze dne 13. 7. 2001 k oznámení orgánu dohledu o zahájení správního řízení,

- vzhledem k tomu, že požadavky na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny včetně platebních podmínek dle § 5 odst. 1 písm. e) zákona stejně jako podmínky, při jejichž splnění je možno překročit výši nabídkové ceny uvedené pod písm. l) shora citovaného odstavce a paragrafu zákona nebyly obsaženy v podmínkách vyhlášené soutěže navrhuje, aby orgán dohledu ve smyslu ustanovení § 59 písm. a) zákona zadání veřejné zakázky zrušil,
- součet šesti hlasů členů komise, když komise byla sedmičlenná je v souladu se zprávou, z níž vyplývá, že posouzení a hodnocení nabídek se uskutečnilo ve dnech 23.5. 2001 a 29. 5. 2001 a člen komise pan Ing. Tomáš Jílek se zúčastnil jednání jen dne 23. 5.2001,
- z hodnotící tabulky vyplývá, že vyhlášená kritéria hodnocení byla bodově rozlišena, přičemž jednotlivá kritéria měla rozdílnou váhu,
- vlastní průběh jednání komise a její posuzování by bylo možné doložit svědeckými výpověďmi jejích členů. Navržením tohoto důkazu se nám však v současném stadiu věci, kdy bylo orgánem dohledu v oznámení o zahájení správního řízení shledáno, že vyhlášená soutěž neobsahovala dvě z obligatorních podmínek dle § 5 odst. 1 zákona, a tudíž jsme výše navrhli zrušení zadání veřejné zakázky, jeví jako nadbytečné, jež by jen zbytečně prodlužovalo průběh správního řízení,
- poté, co byl odeslán dopis č. j. 90004/90/2001 ze dne 21. 6. 2001, kterým bylo oznámeno podání námítky ve smyslu § 56 odst. 5 zákona, nebyla z naší strany vedena žádná jednání s jednotlivými uchazeči.

Další účastníci správního řízení se k zahájenému správnímu řízení nevyjádřili.

Podle ustanovení § 57 odst. 5 zákona po poslední novele, je orgán dohledu oprávněn přezkoumat napadené rozhodnutí v celém rozsahu a není přitom vázán návrhem uchazeče. Vzhledem k tomu orgán dohledu proto přezkoumal celý postup zadavatele vedoucí k vydání napadeného rozhodnutí.

Orgán dohledu po přezkoumání a zhodnocení všech podkladů dospěl k následujícím rozhodným závěrům.

Z dokumentace o zadání veřejné zakázky (dále jen „dokumentace“) orgán dohledu zjistil, že

- nabídka uchazeče KOVIS obsahuje pouze neověřenou kopii výpisu z obchodního rejstříku ze dne 11. 4. 2001 a neověřenou kopii koncesní listiny ze dne 14. 4. 1999, a uchazeč tudíž nesplnil kvalifikační předpoklad dle ustanovení § 2b odst. 1 písm. a) zákona v návaznosti na § 2c odst. 1 a odst. 3 zákona,
- nabídka uchazeče Dlouhého obsahuje pouze neověřenou kopii koncesní listiny ze dne 6. 1. 1997, a uchazeč tudíž nesplnil kvalifikační předpoklad dle § 2b odst. 1 písm. a) zákona v návaznosti na § 2c odst. 1 a odst. 3 zákona,
- nabídka uchazeče GROUP 4 SECURITAS obsahuje pouze kopii čestného prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů uvedených v § 2b odst. 1 písm. b), c), d), e) a f) zákona,

a uchazeč tudíž neprokázal uvedené kvalifikační předpoklady způsobem dle § 2c odst. 1 zákona.

K výše uvedeným skutečnostem orgán dohledu konstatuje, že zadavatel tím, že doklady a údaje předložené uchazeči nevyhodnotil podle § 2c zákona a nevyločil z další účasti na veřejné zakázce uchazeče (a jejich nabídky dále hodnotil), kteří neprokázali kvalifikační předpoklady v souladu se zákonem, porušil § 34 odst. 4 zákona v návaznosti na § 2c odst. 1 zákona a § 2e zákona, který zadavateli ukládá, že neprokáže-li uchazeč některý z kvalifikačních předpokladů, musí ho zadavatel vyloučit z účasti v dalším jednání o veřejné zakázce.

Ze zprávy a z hodnotící tabulky, která je přílohou zprávy vyplývá, že komise hodnotila nabídky dle následujících kritérií hodnocení, kterým byly přiděleny takto stanovené váhy:

1. celková výhodnost nabídky (k = 3),
2. kvalita agentury (k = 2),
3. nabídková cena (k = 1).

Jako první kritérium s nejvyšším stupněm důležitosti zadavatel stanovil „celkovou výhodnost nabídky“. Zadavatel v podmínkách soutěže ani v zadávací dokumentaci neuvedl žádné další informace o tom, které skutečnosti budou v rámci kritéria „celková výhodnost nabídky“ hodnoceny. Zpráva rovněž neobsahuje žádné zdůvodnění týkající se přidělování bodů jednotlivým nabídkám uchazečů v rámci uvedeného kritéria hodnocení.

Podle § 2 písm. g) zákona se nabídkou rozumí návrh na uzavření smlouvy, doložený doklady požadovanými v zadání veřejné zakázky. Nabídkou je tedy nejen návrh smlouvy o dílo, ale i veškeré údaje v nabídce uvedené vč. nabídkové ceny, prokázání dalších předpokladů uchazeče, atd. Aby bylo hodnocení nabídek podle předmětného kritéria v souladu se zákonem, musel by zadavatel v rámci tohoto kritéria hodnotit teoreticky i prakticky komplexně celou nabídku, neboť tato je návrhem na uzavření smlouvy (§ 2 písm. g) zákona). V rámci celého komplexu kritérií zvolených zadavatelem by však ani tento postup nebyl v souladu se zákonem, neboť některá kritéria jako např. nabídková cena, atd., by byla hodnocena duplicitně, čímž by v přezkoumávaném případě došlo k ovlivnění stupně významu jednotlivých kritérií.

Vzhledem k tomu, že zadavatel neupřesnil, které skutečnosti budou hodnoceny v rámci kritéria „celková výhodnost nabídky“ a vzhledem k tomu, že zpráva neobsahuje žádné zdůvodnění, jakým způsobem byly přidělovány body v rámci tohoto kritéria, orgán dohledu dospěl k závěru, že obsah prvního kritéria je nejasný, neboť není patrné, jak má vypadat nabídka, aby tomuto kritériu vyhověla, případně vyhověla nejlépe.

Orgán dohledu na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že zadavatel tím, že v podmínkách soutěže nestanovil jasné a srozumitelné kritérium hodnocení nabídek, porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 zákona a ve svých důsledcích tak porušil jednu ze základních zásad zadávacího procesu – transparentnost.

Stanovení přesných a transparentních podmínek zadání veřejné zakázky považuje za prioritní rovněž Vrchní soud v Olomouci např. ve svém rozsudku č. j. 2 A 4/2000 ze dne 29. 6. 2000, ve kterém je mj. uvedeno: „...S výjimkou přezkoumávání úkonů zadavatele orgánem dohledu nejde o správní řízení, tedy zákon neobsahuje procesní normu, jíž by se mělo zadávání veřejných zakázek řídit, nýbrž o postup závazný stejnou měrou pro zadavatele i pro uchazeče. Uvádění příslušných ustanovení zákona upravujících tento postup do praxe přináší s sebou úskalí potřeby výkladu. Jelikož výklad zákona působící toliko inter partes nemůže

podat zadavatel, lze jej očekávat od správního orgánu realizujícího svou dohledovou pravomoc. Při jeho úvahách o zákonnosti rozhodnutí zadavatele by mělo být vůdčí směřování k co největší průhlednosti aplikovaných postupů. Výklad zákona nemůže abstrahovat od požadavku transparentnosti procesu zadávání. V posuzovaném případě to znamená, že zadání zadávacích a soutěžních podmínek musí být jednoznačné a srozumitelné“.

Z rozsudků Vrchního soudu v Olomouci (např. č.j. 2 A 2/99 ze dne 24. 6. 1999) lze dovodit, že zkoumání dalších důvodů pro uložení zrušení zadání veřejné zakázky je nadbytečné, existuje-li alespoň jeden oprávněný důvod. Pro úplnost však orgán dohledu uvádí následující skutečnosti.

V podmínkách soutěže pod bodem 4 „Způsob hodnocení nabídek“ zadavatel jako druhé kritérium v pořadí uvedl „kvalita (hodnocení) agentury“.

Orgán dohledu zjistil, že zpráva neobsahuje žádné informace týkající se druhého kritéria hodnocení, ze kterých by bylo možno vyvodit, které skutečnosti byly hodnoceny v rámci druhého kritéria hodnocení.

V rozhodnutí o námitkách ze dne 18. 6. 2001 zadavatel mj. uvedl:

„K bodu III:

Kritérium – kvalita (hodnocení) agentury

Uchazeč v námitce vychází z předpokladu, že slovo „hodnocení“ se vztahuje na hodnocení jednotlivých vedoucích pracovníků v průběhu práce komise pro posuzování nabídek. Zadavatel při hodnocení tohoto kritéria předpokládal, že uchazeč v nabídce přiloží reference vystavené objednateli služeb. Tyto reference nabídka neobsahovala, ale bylo nahrazeno pouze přehledem významných zakázek.“

Z výše uvedeného vyplývá, že zadavatel zamýšlel v rámci kritéria kvalita (hodnocení) agentury, resp. kvalita agentury hodnotit „reference vystavené objednateli služeb“, přičemž podmínky soutěže uvedený požadavek na předložení „referencí“ neobsahují. Uchazeči měli však ve svých nabídkách doložit další předpoklady pro plnění veřejné zakázky, a to přehled významných zakázek uskutečněných uchazečem v posledních letech s uvedením objednatele, popřípadě kupujícího, místa a doby plnění dle ustanovení § 2f odst. 1 písm. c) zákona soutěže (viz bod 3. „Požadavky na prokázání základních a dalších kvalifikačních předpokladů“), přičemž nabídka uchazeče KOVIS však přehled významných zakázek dle ustanovení § 2f odst. 1 písm. c) zákona neobsahuje.

Vzhledem k tomu, že zadavatel neupřesnil, které skutečnosti budou hodnoceny v rámci kritéria „kvalita (hodnocení) agentury“, resp. „kvalita agentury“, a vzhledem k tomu, že v rámci uvedeného kritéria zohlednil i reference vystavené objednateli služeb (v podmínkách soutěže požadovány nebyly), a naopak nezohlednil přehled významných zakázek (v podmínkách soutěže požadován byl), orgán dohledu dospěl k závěru, že i obsah druhého kritéria je nejasný, neboť není patrné, jak má vypadat nabídka aby tomuto kritériu vyhověla, případně vyhověla nejlépe.

Orgán dohledu na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že zadavatel tím, že v podmínkách soutěže nestanovil jasné a srozumitelné v pořadí důležitosti druhé kritérium hodnocení nabídek, opakovaně porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 zákona a ve svých důsledcích tak opakovaně porušil jednu ze základních zásad zadávacího procesu – transparentnost.

Z dokumentace orgán dohledu dále zjistil, že nabídky uchazečů KOVIS a Dlouhý obsahují pouze jednotkové ceny. Nabídka uchazeče GROUP 4 SECURITAS neobsahuje žádnou nabídkovou cenu. Nabídky uchazečů Mach a DUSSMANN obsahují jak jednotkové ceny, tak i ceny za 1 rok. Orgán dohledu dále zjistil, že v protokolu a v oznámení o výběru jsou u jednotlivých uchazečů uváděny jako nabídkové ceny pouze ceny jednotkové.

V podmínkách soutěže zadavatel pod bodem 2. „Doba a místo plnění veřejné zakázky“ uvedl (začátek citace): Nástup výkonu služby – po 3 měsících od ukončení výběrového řízení nepřetržitě na dobu neurčitou s tříměsíční výpovědní lhůtou (konec citace).

Podle § 2 písm. h) zákona je nabídkovou cenou cena, kterou uchazeč navrhuje zadavateli za splnění veřejné zakázky ve své nabídce. Z ustanovení § 67 odst. 2 zákona vyplývá, že u smluv uzavíraných na dobu neurčitou je rozhodující výše peněžitého závazku bez daně z přidané hodnoty, která vznikne zadavateli za čtyři roky trvání smlouvy.

K výše uvedenému orgán dohledu konstatuje, že zadavatel je povinen stanovit podmínky zadání veřejné zakázky konkrétně a jednoznačně tak, aby uchazeči o veřejnou zakázku mohli předložit konkrétní nabídky. Je-li tedy předmětem plnění veřejné zakázky např. ochrana a ostraha majetku, je nutné, aby zadavatel stanovil alespoň předpokládaný počet hodin po kterou má být ochrana a ostraha prováděna, a to v návaznosti na dobu, na kterou bude smlouva uzavřena, aby uchazeči v nabídkách vůbec mohli uvést nabídkovou cenu ve smyslu ustanovení § 2 písm. h) zákona, a zadavatel aby mohl tyto nabídkové ceny hodnotit podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona v návaznosti na § 6 zákona. V textu podmínek soutěže pak může např. zadavatel stanovit, že fakturování bude prováděno za skutečný počet hodin, po které byla ochrana a ostraha majetku prováděna.

Nabídkovou cenou je, jak již bylo uvedeno, podle § 2 písm. h) zákona cena, kterou uchazeč požaduje za splnění veřejné zakázky ve své nabídce. Hodnocení nabídkové ceny je upraveno v § 6 odst. 2 písm. e) zákona, podle kterého se nabídkové ceny hodnotí podle jejich výše. Zadavatel tím, že ve výzvě nedostatečně specifikoval rozsah, popřípadě dobu plnění veřejné zakázky v návaznosti na předpokládaný počet hodin vykonávané ostrahy a ochrany majetku, neumožnil uchazečům předložit nabídky s konkrétní celkovou cenou za splnění celé veřejné zakázky. Při hodnocení kritéria „nabídková cena“ tedy byly hodnoceny pouze jednotkové ceny, což není v souladu se zákonem. Z výše uvedeného je zřejmé, že zadavatel nehodnotil a ani nemohl hodnotit nabídkové ceny u všech uchazečů podle jejich výše, jak mu ukládá § 6 odst. 2 zákona.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem orgán dohledu konstatuje, že zadavatel porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. d) zákona v návaznosti na § 6 odst. 2 písm. e) zákona a § 2 písm. h) zákona, neboť ceny uvedené v nabídkách uchazečů nebyly a nemohly být hodnoceny podle své výše.

Dle § 37 odst. 1 zákona komise pořídí o posouzení a hodnocení nabídek zprávu, která obsahuje mj. stručný popis způsobu hodnocení nabídek (písm. g) cit. ustanovení zákona) a výsledek hodnocení jednotlivých nabídek a zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky (písm. h) téhož ustanovení zákona).

Popisem způsobu hodnocení se rozumí uvedení zvoleného způsobu hodnocení – podle výše nabídkové ceny nebo podle ekonomické vhodnosti nabídek – a objasnění principu

přidělování bodů nabídkám, společně s vysvětlením, proč byly jednotlivé nabídky hodnoceny tak, jak je ve zprávě uvedeno.

Hodnotící tabulka, která je přílohou zprávy a pouhé konstatování faktu, že „všechny hodnocené nabídky řešily problematiku střežení a zabezpečení objektů DP Autobusy, o. z.“, ani argumentaci, že: (začátek citace) Bezpečnostní agentura KOVIS předložila řešení jednotlivých garáží o. z. Autobusy. V zadávacích kritériích po delší diskusi jednoznačně v poměru 6:0 zvítězila. Komise proto navrhuje generálnímu řediteli, aby výběr schválil (konec citace), nelze považovat za popis způsobu hodnocení nabídek či zdůvodnění výběru nejhodnější nabídky ve smyslu § 37 odst. 1 písm. g) a písm. h) zákona, neboť ze zprávy nelze zjistit, čím se nabídky od sebe lišily a z jakého důvodu byla nabídka vybraného uchazeče vybrána jako nejhodnější. Hodnocení nabídek musí být přezkoumatelné i orgánem dohledu (ustanovení § 52 odst. 1 písm. a) a b) zákona)

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem, orgán dohledu konstatuje, že zadavatel porušil ustanovení § 37 odst. 1 písm. g) a h) zákona.

Zadavatel rovněž neuvedl v podmínkách soutěže obligatorní podmínky, a to požadavek na jednotný způsob zpracování nabídkové ceny včetně platebních podmínek, čímž porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. e) zákona. K argumentaci uchazeče Dlouhého, že zadavatel nestanovil podmínky, při jejichž splnění je možno překročit výši nabídkové ceny, orgán dohledu uvádí, že když tak zadavatel neučinil, nemohli uchazeči ani předpokládat, že by k této situaci vůbec mohlo dojít.

K argumentaci uchazeče Dlouhého, že zadavatel neoznámil podání námitek všem uchazečům v souladu s § 56 odst. 5 zákona, orgán dohledu uvádí, že dokumentace obsahuje doklady (dopis ze dne 21. 6. 2001 včetně doručenek), které prokazují, že zadavatel svou povinnost splnil.

V rozhodnutí orgán dohledu zohlednil nabytí účinnosti jednotlivých novel zákona o zadávání veřejných zakázek. V této souvislosti pak poukazuje na rozhodnutí Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2 A 5/99 ze dne 4. 11. 1999, z něhož vyplývá, že závazný postup zadavatelů musí být vždy posuzován podle zákona o zadávání veřejných zakázek účinného v době jejich zadání, avšak řízení před orgánem dohledu musí být posuzováno vždy podle předpisů platných v době rozhodování, neboť hlava III a IV části čtvrté zákona má charakter zvláštního procesního předpisu, kterým se Úřad pro ochranu hospodářské soutěže řídí, a na nějž přechodná ustanovení novelizací nedopadají.

Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že zásada transparentnosti je spolu se zásadou nediskriminace a právem na přezkum, jedním ze základních principů, které je nutné dodržet při výběrových řízeních, přičemž tyto zásady aplikuje a hájí i Evropský soudní dvůr ve své rozhodovací praxi v oblasti zadávání veřejných zakázek.

Po posouzení případu ve všech jeho souvislostech orgán dohledu konstatuje, že porušení zákona, týkající se nejasného vymezení kritérií hodnocení nabídek, a porušení týkající se obligatorních podmínek zadání veřejné zakázky, svým charakterem neumožnila jako nápravu uložit zadavateli pouze provedení nového výběru nejhodnější nabídky, a proto na základě všech zjištěných skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Petr Hanák
ředitel odboru dohledu
nad zadáváním veřejných zakázek v Brně

Obdrží účastníci správního řízení:

1. Bakeš&partneři, Advokátní kancelář, k rukám JUDr. Ladislava Futtery, Na Příkopě 23, 110 00 Praha 1
2. JUDr. Hana Feuereisová, AK, Vítězné náměstí 10, 160 00 Praha 6
3. KOVIS s. r. o., gen. Janouška čp. 873, 198 00 Praha 9, zast. Petrem Kovandou
4. Jiří Mach, nar. 26. 2. 1965, bytem Kroftova č. or. 3 č.p. 342, 150 00 Praha 5 – Smíchov
5. GROUP 4 SECURITAS a. s., Klánova 62, 147 00 Praha 4, zast. PhDr. Michalem Fáberou
6. P. DUSSMANN spol. s r. o., se sídlem Žitná 52, 120 00 Praha 2, zast. Petrem Guttmanem

Na vědomí:

Roman Dlouhý, nar. 22. 2. 1958, bytem Přecechtělova 2240/5, 155 00 Praha 5 – Stodůlky
Dopravní podnik hl. m. Prahy, a. s., Sokolovská 217/42, 190 22 Praha 9, zast. Ing. Milanem Houfkem